

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 14 januari 2003 als bedoeld in artikel 43 lid 1 van de
Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer 32.2002 KvG van:

[],
wonende te [],
klager,
gemachtigde mr. A.J. Moerman

tegen:

1. [],
2. [],
beide toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders te [],
beklaagden,
gemachtigde [].

Verloop van de procedure

Bij brief met bijlagen van 4 februari 2002 heeft mr. A.J. Moerman, als gemachtigde van [],
hierna klager, een klacht ingediend tegen [] en [], hierna beklagde sub 1 of 2, danwel
gezamenlijk de gerechtdeurwaarders.

Bij verweerschrift van 3 maart 2002 heeft beklagde sub 2, namens de gerechtsdeurwaarders,
een reactie gegeven op de klacht.

Bij brief van 18 november 2002 heeft beklagde sub 2 nog een aantal stukken in het geding
gebracht.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 19 november 2002.

Hiervan is proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 14 januari 2003.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Bij exploit van 9 februari 1998 heeft gerechtdeurwaarder sub 1 aan klager en diens echtgenote betekend een grosse van een d.d. 2 februari 1998 door de kantonrechter te [] tussen onder meer klager en [] gewezen vonnis.
- b) Bij exploit van 11 mei 1998 heeft gerechtsdeurwaarder sub 1 op verzoek van [] ten laste van klager executoriaal beslag gelegd op roerende zaken.
- c) Bij exploit van 12 mei 1998 heeft gerechtsdeurwaarder [] aan klager betekend het proces-verbaal van beslaglegging op roerende zaken met aanzegging tot verkoop daarvan.
- d) Bij brief van 13 mei 1998 is de gerechtsdeurwaarder namens de hiervoor onder 1a. en 1b. vermelde opdrachtgevers alsmede mede namens de officier van justitie te Leeuwarden een afbetalingsregeling aangegaan met klager van *f* 300,- per kwartaal inzake vorderingen die voormelde opdrachtgevers op klager hebben.
- e) Bij brief van 25 augustus 1998 is voormelde afbetalingsregeling gewijzigd in *f* 350,- en bij brief van 20 oktober 2000 in *f* 400,- per kwartaal.
- f) Bij brief van 4 mei 2001 heeft de gerechtsdeurwaarder klager onder meer meegedeeld:
“Met betrekking tot bovenstaande zaken is gebleken dat de getroffen betalingsregeling niet meer wordt nagekomen. Derhalve is deze vervallen en liggen de zaken klaar om opnieuw de verkoop aan te zeggen waarna deze ook werkelijk doorgang zal vinden. U kunt een en ander nog voorkomen door in dit stadium openheid van uw financiële situatie te verstrekken door het invullen en retourneren van bijgaand informatieformulier.”
- g) Bij brief van 19 juni 2001 heeft de gerechtsdeurwaarder namens zijn opdrachtgevers wederom een afbetalingsregeling toegestaan nu ter hoogte van *f* 100,- per maand.

- h) Bij exploit van 3 september 2001 heeft gerechtsdeurwaarder sub 1 op verzoek van [] executoriaal beslag gelegd ten laste van klager op diens uitkering.
- i) Bij brief van 18 september 2001 heeft de gemeente [] de gerechtsdeurwaarder meegedeeld: “De beslagvrije voet bedraagt f2.117,54 per maand. Door mijn dienst wordt reeds een bedrag van f28,22 per maand op de uitkering ingehouden op basis van een met betrokkene overeengekomen compensatieregeling. Voor beslag is derhalve nog vatbaar een bedrag van f91,77 per maand. Op de uitkering is tevens executoriaal beslag gelegd door: Deurwaarder []; Deurwaarder [] en []. Derhalve zal mijn dienst met ingang van 1 september 2001 een bedrag van f18,69 per maand aan u overmaken.”
- j) Bij brief van 26 september 2001 heeft gerechtsdeurwaarder sub 1 klager aangekondigd dat op 5 oktober 2001 op verzoek van de Officier van Justitie executoriaal beslag op klagers inboedel gelegd zou worden.
- k) Bij brief van 1 oktober 2001 heeft de gerechtsdeurwaarder klager medegedeeld dat vrijwel geen periodieke inhoudingen kunnen plaatsvinden van klagers uitkering.
- l) Bij exploit van 5 oktober 2001 heeft gerechtsdeurwaarder sub 1 klager meegedeeld dat wegens zijn afwezigheid die dag geen executoriaal beslag op diens goederen gelegd kon worden en klager aangezegd dat hij zal terugkeren in tegenwoordigheid van een politieambtenaar en een slotenmaker en zich zonodig de toegang zal verschaffen tot de woning. Dit exploit vermeldt onder de kostenpost staking executie een bedrag van f109,98. Aan het slot van het exploit staat vermeld dat bij voortzetting van de executie door middel van de aangekondigde beslaglegging in tegenwoordigheid van politie en slotenmaker de kosten van het vergeefs beslag f87,09 exclusief opslag (btw) bedragen.
- m) Bij exploit van 4 januari 2002 heeft gerechtsdeurwaarder sub 2 op verzoek van [] ten laste van klager en diens echtgenote executoriaal derdenbeslag gelegd onder Postbank N.V.
- n) Bij afzonderlijke exploit van 4 januari 2002 heeft gerechtsdeurwaarder sub 2 op verzoek van [] en van de Officier van Justitie ten laste van klager executoriaal derdenbeslag gelegd onder Postbank N.V..

2. De klacht

2.1 Klager klaagt samengevat over het navolgende.

a. Beslag op inboedel

Door de gerechtsdeurwaarder is aangekondigd dat op 5 oktober 2001 beslag zou worden gelegd op de inboedel van klager. Het door de gerechtsdeurwaarder op 5 oktober 2001 in een gesloten envelop achtergelaten exploot vermeldt de tekst dat er niemand thuis is aangetroffen. Dit exploot vermeldt onder de kostenpost staking executie een bedrag van f 109,98. Aan het slot van het exploot staat vermeld dat bij voortzetting van de executie door middel van de aangekondigde beslaglegging in tegenwoordigheid van politie en slotenmaker de kosten van het vergeefs beslag f 87,09 exclusief opslag (btw) bedragen. Deze vermelding is in strijd met het bepaalde in artikel 4 van het besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (btag) omdat klager niet thuis was en de executie als aangekondigd ook niet later is voortgezet.

b. Beslag onder de sociale dienst

De gerechtsdeurwaarder heeft namens zijn opdrachtgever beslag gelegd onder de sociale dienst. Aangezien er al door twee andere gerechtsdeurwaarders eerder beslag was gelegd, kon de sociale dienst slechts een klein bedrag afdragen. In tegenstelling tot hetgeen artikel 478 lid 1 Rv voorschrijft, te weten dat de gerechtsdeurwaarder die het oudste executoriale beslag heeft gelegd int en betaalt voor de gezamenlijke beslagleggers, heeft de Sociale Dienst aan iedere gerechtsdeurwaarder naar rato van de hoogte van de vordering uitbetaald. Klager klaagt over het feit dat de gerechtsdeurwaarder met deze werkwijze heeft ingestemd. De gerechtsdeurwaarder handelt hier in strijd met de wet en neemt het risico dat de door de sociale dienst gedane verdeling niet klopt. Bovendien betreft het hier beslag op een bijstandsuitkering waarop op het moment dat in de onderhavige zaak beslag werd gelegd door twee andere gerechtsdeurwaarders eerder beslag was gelegd. Uit de specificatie van het exploot van 5 januari 2002 blijkt dat de gerechtsdeurwaarder de kosten van 3 maanden inning van een enkelvoudig beslag met de daarvoor verschuldigde btw in rekening is gebracht bij klager. Dit is in strijd met het bepaalde in artikel 3 Btag nu uit de toelichting op dit Besluit

blijkt dat slechts de gerechtsdeurwaarder die belast is met de inning en verdeling gerechtigd is deze kosten in rekening te brengen.

c. Beslag onder de Postbank

Voorts klaagt klager over het feit dat de gerechtsdeurwaarder zich heeft schuldig gemaakt aan misbruik van bevoegdheid door derdenbeslag onder de Postbank te leggen terwijl het de gerechtsdeurwaarder duidelijk had moeten zijn dat het beslag niets zou opleveren en alleen maar geld zou kosten. Het onderhavige beslag is immers geen doorsnee beslag. Gezien de lange voorgeschiedenis had het de gerechtsdeurwaarder redelijkerwijze duidelijk moeten zijn dat er vrijwel geen geld op de door klager bij de Postbank aangehouden rekening kon worden aangetroffen. Er zijn derhalve onnodige kosten gemaakt hetgeen in strijd is met de voor de gerechtsdeurwaarder geldende gedragsregels. Bovendien wordt door het leggen van dit beslag in feite geprobeerd de bescherming, die de beslagvrije voet voor inkomen biedt en tegen beslag op kinderbijslag te omzeilen;

Ter terechtzitting heeft klager hieraan nog een vierde klacht toegevoegd, inhoudende dat de gerechtsdeurwaarders niet handelen als het een goed gerechtsdeurwaarder betaamt door in het verweerschrift op te nemen dat door het indienen van de onderhavige klacht schade wordt toegebracht aan de goede naam en faam van de het gerechtsdeurwaarderskantoor en dat de gerechtsdeurwaarder van plan is bij de werkgever van gemachtigde van klager een klacht in te dienen.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarders.

De gerechtsdeurwaarders hebben de klachten gemotiveerd bestreden. Voor zover van belang wordt hierna op dit verweer ingegaan.

4. Beoordeling van de klacht

4.1 De gerechtsdeurwaarders hebben zich allereerst op het standpunt gesteld dat de gemachtigde buiten de grenzen is getreden van de volmacht door klachten in te dienen over ambtshandelingen in plaats van over de wijze van inning van vorderingen, zoals de volmacht vermeldt. Bovendien had de onderhavige klachtprocedure vermeden kunnen worden, indien

klager of zijn gemachtigde zich voor uitleg en, zo nodig, voor rectificatie, eerst hadden gewend tot het kantoor. Op grond hiervan dient de klacht niet ontvankelijk te worden verklaard dan wel te worden verworpen, aldus de gerechtsdeurwaarders.

4.2 Dit verweer treft geen doel nu klager ter zitting aanwezig is geweest en hiermee door hem is ondersteund hetgeen door zijn gemachtigde naar voren is gebracht. Bovendien hebben beide gerechtsdeurwaarders, in dienst van het gerechtsdeurwaarderskantoor [], bij het doen van ambtshandelingen een eigen verantwoordelijkheid. Dat klager zich niet eerst tot het kantoor van de gerechtsdeurwaarders heeft gewend, staat niet aan de ontvankelijkheid van de klacht in de weg.

Beslag op de inboedel

4.3 Ten aanzien van deze klacht geldt het volgende. Ter zitting heeft de gerechtsdeurwaarder nader toegelicht dat het beleid is het stakingstarief op te nemen in gevallen als de onderhavige. Het Btag biedt de mogelijkheid, indien de geëxecuteerde niet thuis wordt aangetroffen maar alsnog geheel of gedeeltelijk presteert, deze kosten in rekening te brengen. De praktijk wijst uit dat het in veel gevallen ook zo loopt. Deze kosten worden daarom administratief altijd direct na terugkomst verwerkt middels een computerboeking, zodat het saldo van het computerdossier op het moment dat de geëxecuteerde tot betaling wenst over te gaan, klopt. Indien niet wordt gereageerd en later alsnog tot beslaglegging wordt overgegaan kan een verhogingstarief in rekening worden gebracht hetgeen administratief leidt tot een tegenboeking van het stakingstarief. In het geval de titel op andere wijze wordt uitgevoerd, zoals hier is geschied, is het zaak het stakingstarief tegen te boeken. De enige fout die is gemaakt, is dat in het proces-verbaal van het onder de Postbank gelegde beslag ten onrechte het stakingstarief van het vergeefse beslag op roerende zaken is opgevoerd. Het tegenboeken hiervan is destijds aan de aandacht van de dossierbehandelaar ontsnapt. Inmiddels is deze omissie gecorrigeerd, aldus de gerechtsdeurwaarder.

4.4 Gegeven deze op zichzelf niet bestreden uitleg, betreft het naar het oordeel van de Kamer geen poging om klager te benadelen maar een gedragslijn die spoort met een in de praktijk gegroeid beleid. Weliswaar is er administratief een fout gemaakt, maar deze is rechtgezet. Een gerechtsdeurwaarder die een vergissing begaat of een rekenfout maakt, maakt zich in het algemeen daarmee niet zonder meer schuldig aan handelen of nalaten dat tuchtrechtelijk dient

te worden bestraft. Dit kan anders zijn wanneer de vergissing of fout klaarblijkelijk het gevolg is van grote onzorgvuldigheden of van handelen tegen beter weten in. Hiervan is echter niet gebleken. De Kamer geeft de gerechtsdeurwaarder overigens in overweging of er wellicht niet een andere werkwijze dient te worden gevolgd, bijvoorbeeld door een aantal varianten op te nemen in het exploit en al naar gelang de situatie ter plekke zich ontwikkelt de niet van toepassing zijnde varianten weg te strepen.

Beslag onder de sociale dienst

4.5 Uitgangspunt bij deze klacht is dat ingevolge het bepaalde in artikel 478 Rv indien onder de derde-beslagene ook andere beslagen zijn gelegd, de gerechtsdeurwaarder die het oudste beslag heeft gelegd int voor de gezamenlijke beslagleggers. Van belang is daarbij dat blijkens de wetsgeschiedenis van de artikelen 476b en 477 de wetgever ervoor heeft gekozen dat de derde hetgeen hij dient af te dragen slechts in handen van de gerechtsdeurwaarder mag stellen (kamerstukken II 1908/81, 16 593, nr. 3, p. 54 en nr. 5, p. 16) met als overigens niet in de wet opgenomen uitzondering dat indien alle belanghebbenden daarmee instemmen ook kan worden afgedragen aan een advocaat. Als belanghebbende kan volgens voormelde kamerstukken ook de geëxecuteerde worden aangemerkt. Achtergrond van deze regeling is dat onder meer de geëxecuteerde belang heeft bij een onafhankelijke afwikkeling van de executie. Hieruit volgt dat de verdeling door de sociale dienst in plaats van door de gerechtsdeurwaarder die het oudste beslag heeft gelegd, niet overeenkomstig de wettelijke bepalingen is. Dat de gemeentelijke sociale dienst deze taak op wellicht goede gronden naar zich toe heeft getrokken, doet hieraan niet af. Overigens is inmiddels gebleken dat de gemeente [] haar werkwijze in overeenstemming heeft gebracht met de wettelijke bepalingen.

4.6 Klager kan naar het oordeel van de Kamer niet worden ontvangen in dit onderdeel van zijn klacht omdat, nog daargelaten of het voorgaande zal leiden tot tuchtrechtelijk ingrijpen, de klacht zich had dienen te richten tot de gerechtsdeurwaarder die het oudste beslag heeft gelegd. Deze gerechtsdeurwaarder is immers verantwoordelijk voor de inning en verdeling van de onder de beslagen vallende gelden.

4.7 Klager kan wel worden ontvangen in zijn klacht ten aanzien van de in rekening gebrachte executiekosten na gelegd derdenbeslag als vermeld in het exploit van 5 oktober 2001. Door

de gerechtsdeurwaarders is gesteld dat de Sociale Dienst krachtens het door haar gevoerde beleid de verdeling van de door het derdenbeslag getroffen geld naar zich toe heeft getrokken. Het onderhavige derdenbeslag mocht daarom worden gezien als een enkelvoudig beslag waarvoor door de gerechtsdeurwaarder een bepaald bedrag in rekening mocht worden gebracht, aldus de gerechtsdeurwaarders.

4.8 Deze redenering kan naar het oordeel van de Kamer niet worden aanvaard aangezien dit niet strookt met de strekking van artikel 3 Btag waarbij voor de maandelijkse inning een bepaald bedrag in rekening mag worden gebracht omdat daarmee als regel meer tijd en handelingen gemoeid zijn. Nu door de gerechtsdeurwaarder niet werd geïnd noch verdeeld, mochten de tarieven als vermeld in artikel 3 Btag slechts in rekening worden gebracht door de gerechtsdeurwaarder die het oudste beslag heeft gelegd.

Nu het hier een (onjuiste) interpretatie van het Btag betref en de Kamer ervan uitgaat dat de gerechtsdeurwaarder de naar achteraf gebleken ten onrechte bij klager in rekening gebrachte kosten zal verrekenen, kan niet worden gezegd dat de gerechtsdeurwaarder in strijd heeft gehandeld met de tuchtrechtelijke norm.

Beslag onder de Postbank

4.9 Ten aanzien van deze klacht geldt dat het executanten tot op zekere hoogte vrijstaat op welke wijze zij de executie wensen te vervolgen. In beginsel is de gerechtsdeurwaarder daarbij lijdelijk aangezien hij een ministerieplicht heeft. Zwaarwegende gronden om het verzoek beslag te leggen af te wijzen zijn de Kamer niet gebleken. Een in 1998 gelegd beslag geeft hiervoor onvoldoende grond. De beslagen zijn gelegd nadat klager niet voldeed aan verplichtingen uit hoofde van met hem getroffen betalingsregelingen, zodat niet kan worden gezegd dat de tegen klager genomen maatregelen onterecht zijn genomen. In het licht van het feit dat één beslag klager en zijn echtgenote betref en de andere beslagen uitsluitend klager betreffen, is het leggen van beslag bij afzonderlijke exploitanten niet onbegrijpelijk, althans niet in strijd met de tuchtrechtelijke norm. De klacht dat de gerechtsdeurwaarder in redelijkheid niet tot de uitoefening van zijn beslagbevoegdheden had kunnen komen, stuit hierop af. Niet gebleken is dat de gerechtsdeurwaarder misbruik heeft gemaakt van de hem gegeven bevoegdheden. In de klacht dat de gerechtsdeurwaarders door het derdenbeslag op de bankrekening opzettelijk klagers bescherming die de beslagvrije voet en het beslagverbod voor kinderbijslag biedt, trachten te omzeilen, kan klager niet worden gevolgd.

Het bepaalde in artikel 23 AKW ziet slechts op de vordering die de gerechtigde heeft op de Sociale Verzekeringsbank en niet op de gelden die deze instantie op de bankrekening van de gerechtigde overmaakt (HR 21 mei 1999 NJ 2001, 630). Van een opzettelijke poging het beslagverbod te omzeilen is niet gebleken. Hetzelfde geldt ten aanzien van de beslagvrije voet nu de wet de geëxecuteerde voldoende mogelijkheden biedt daartegen op te komen en de wet de beslaglegger verplicht onverwijld rekening te houden met omstandigheden die de beslagvrije voet verhogen.

Onbetamelijke passage in verweerschrift

4.10 De Kamer is van oordeel dat de door klager gewraakte passages in het verweerschrift niet in strijd zijn met de tuchtrechtelijke norm. De passages zijn wellicht scherp van toon, echter de gerechtsdeurwaarder geeft slechts haar mening over het feit dat klager zijn klachten naar de mening van de gerechtsdeurwaarder rauwelijks bij de Kamer heeft ingediend, in welk verband wordt opgemerkt dat de gerechtsdeurwaarder zich het recht voorbehoud een klacht in te dienen bij de werkgever van klager. Die mening en dat voorbehoud zijn niet onbetamelijk.

Slotsom

5. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de klachten als zijnde ongegrond dienen te worden afgewezen

BESLISSING

De Kamer:

- wijst de klachten als zijnde ongegrond af.

Aldus gegeven door mr. S.G. Ellerbroek, voorzitter, mr. A.H. Schotman en D. Rijswijk leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 14 januari 2003 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.